

SD-Kuriren

NR 33 1998 Pris 30:-

I detta nummer:

**SD i Frankrike:
Stort bildreportage
från BBR-festivalen!**

**Bondeförbundets
historia**

Julsånger i tiden

**Kultur:
Erik Axel Karlfeldt**

Kära läsare!

Detta nummer skulle egentligen haft försvaret som tema, men på grund av platsbrist bestämde sig redaktionen för att skjuta upp det till nästa nummer. Detta beror på att vi vill ge extra stort utrymme åt BBR-festivalen i Frankrike. Vi tycker att det är viktigt att visa hur goda kontakter vi fått med vårt franska broderparti, Front National, inte minst för att inför våra motståndare visa att demokratisk nationalism inte alls är oförenligt med gränsöverskridande samarbete, tvärtom. Anna-Lena Lodenius/Per Wikström skriver i Rikspolisstyrelsens "uppslagsverk", *Nazist, rasist eller bara patriot*, följande om parlamentariska nationalistpartier: "Att verka internationellt strider också delvis mot ideologin och andan i ett nationellt parti.". Vi vill visa att de i detta, liksom i så mycket annat, antingen ljuger eller har fått totalt fel uppfattning om vår ideologi, nationalismen.

Att som redaktör för SD-Kuriren önska God Jul och Gott Nytt År är som alltid något av ett vågspel, därför gör vi inte det. För även om allt material är färdigskrivet så skall tidningen korrekturläsas, tryckas, packas, adresseras och frankeras innan den till sist kan distribueras. Detta har under tidigare år inneburit att även om man haft ett julnummer klart för tryckning i god tid innan jul, kan det mycket väl växa tussilago i dikena innan tidningen nått sin slutliga adress. På SD-Kurirens redaktion har julen verkligen varat ända till påska.

Under 1997 har vi lyckats ge ut fyra nummer, fem om man räknar dubbelnumret 30-31, inkl. partiprogram, som två. Detta är ett steg i rätt riktning och ytterligare förbättringar är på gång i form av nya skribenter, alla med olika hjärtefrågor. Vi kommer med hjälp av dessa att kunna göra en mycket bredare och ännu intressantare SD-Kurir så att fler medlemmar och sympatisörer blir prenumeranter.

Vi på redaktionen önskar Er alla, medlemmar samt gamla, nuvarande, och nya prenumeranter en riktigt god fortsättning på valåret 1998!

Red.

I detta nummer:

Ledarens ledare.....	3
Julsånger i tiden.....	5
Väskustkampanjen.....	6
Bondeförbundets historia.....	8
BBR-festivalen.....	10
SDU i Frankrike.....	16
Ornässtugan.....	18
Erik Axel Karlfeldt.....	20
Insändarsidan.....	22
Annonser.....	23

SD-KURIREN

-Tidningen som kämpar för dig-

SD-Kuriren NR 33-1998

Skriv till SD-Kuriren

Redaktionen tar tacksamt emot pressklipp eller synpunkter på innehållet. Anteckna datum på eventuella pressklipp och ange vilken tidning de kommer ifrån. SD-Kuriren tar även emot manus till artiklar. Bifoga gärna foton (som du själv tagit, tillsammans med din artikel). Vi kan tyvärr ej returnera insända manus.

Stöd SD-Kuriren

SD-Kuriren är i stort behov av ekonomiska bidrag för att ständigt kunna utvecklas. Vi är tacksamma för alla bidrag, stora som små. Använd alltid Sverigedemokraternas postgiro: 23 45 65-0 och skriv "Tidningsfonden" på talongen.

Prenumerera på SD-Kuriren

Du prenumererar på 6 nummer för 120 kronor som insättes på Sverigedemokraternas postgiro. Märk talongen "6 nr SDK". Innehållet behöver inte alltid överensstämma med Sverigedemokraternas officiella ståndpunkt.

Ansvarig utgivare: Lars Emanuelsson.

Redaktör: Torbjörn Kastell. **Redaktion:** Mikael Jansson, Martin Karlsson, Jimmy Windeskog.

Framsida: Le Pen och Jansson (Martin Karlsson)

Baksida: (Patrik Lindgren)

Adress: SD-Kuriren, Box 20085, 104 60 STOCKHOLM.

Tel: 08-641 20 11. **Fax:** 08-643 92 60. **Pg:** 23 45 65-0.

E-post: torbjorn@mbox302.swipnet.se. Eftertryck tillåtes endast om källan anges tydligt med fullständig adress. SD-tryck, Sundsvall januari 1998.

Jansson har ordet

Den gästfrihet som franska Front National visar oss nationaldemokratiska partier under uppbyggnad är stor och glädjande. Genom att inbjuda SD till Bleu-Blanc-Rouge-festivalen har den första officiella kontakten tagits. Alla storartade upplevelser vår delegation fick uppleva förpliktigar. Inga ursäkter är längre giltiga. Om vi använder samma organisatoriska strategi och visar samma uthållighet, kommer vi också att bryta igenom.

Euro-Nat-idéen

För att kunna möta det hot Europas folk står inför, måste de nationaldemokratiska rörelserna etablera sig på alla nivåer där socialister och liberaler finns organiserade. Därav kommer att en europeisk samarbetsorganisation för nationaldemokratiska partier måste skapas för att vi skall kunna konkurrera på lika villkor med de socialistiska och liberala europaparterna. Inget tvivel kan finnas om att Euro-Nat är denna samarbetsorganisation i vardande.

Märkas bör att Euro-Nat inte är ett europaparti. Ett nationaldemokratiskt europaparti är i praktisk politik en logisk kullerbytta och emot vår egen sak.

Det Europa vi känner, är det Europa vi vill se i framtiden, ett mångfasetterat Europa där de enskilda folken och dess kulturer värnas. Vägen dit grundas på framgångarna för nationaldemokratiska partier.

Tre genombrottsfaser kan skönjas:

1. Nationaldemokratiska partier lyckas samla de mest tillgängliga personella resurserna i sina respektive länder inom ett parti per land. Partierna har allfrågekaraktär och grundar sig på en genomtänkt nationaldemokratisk ideologi.

2. Nationaldemokratiska partier bryter igenom och får stabila opinionsstöd på över 10%. Ökade ekonomiska ramar, seriöst utnyttjade

mandat i folkvalda församlingar och tillströmning av medlemmar, såväl arbetsvillig ungdom som akademiker som skapar tillförlit hos allmänheten för partiernas statsbärande förmåga.

3. Samförstånd och visad solidaritet mellan starka nationaldemokratiska

partier från de flesta (alla?) europeiska länder kring grundläggande

principer ger ytterligare ett moment med stärkt allmän

tillit och synbara bevis på den nationaldemokratiska möjligheten att skapa fred, kulturell överlevnad och civilisation. Flera av partierna ingår i regeringsunderlagen och har avgörande betydelse för storpolitiken. Den förr tillsynes ostyrbara internationaliseringen balanseras upp. Socialister och liberaler tvingas till stora revisioner för att åter få fäste i opinionen.

Stora nationaldemokratiska partier utanför

I dagsläget befinner sig två av de stora nationaldemokratiska partierna utanför Euro-Nat samarbetet, Freiheitliche Partei Österreich (FPÖ) och italienska Alleanza Nazionale. Varför Alleanza Nazionale har valt att inte samarbeta inom Euro-Nat är inte helt klart. De kallar sig postfascister, vilket för en nordisk nationaldemokrat kan te sig tvivelaktigt vid ett snabbt påseende. Den hänsyn som ska tas till de naturliga differenserna mellan olika länders historiska och politiska förutsättningar lär oss att vi måste se djupare.

Alleanza Nazionale ser Mussolinis fascism som en historisk företeelse

Mikael Jansson, partiordförande

FOTO: STEVE LARSSON

bunden i gängen tid. Fascism som politik leder till personkult, korrup­tion och stagnation. Det var fel igår och omöjligt idag. Dock vill Alleanza Nazionale ge kontinuitet åt kampen för ideal som ansvar, familj och fädernesland och ett erkännande åt de goda ambitioner som ändå fanns.

FPÖ har en annan bakgrund som gammalt liberalt parti faktiskt, tillhörandes samma international som Folkpartiet i Sverige. FPÖ har till skillnad från motsvarigheten i Sverige bevarat kärleken till fosterlandet och ansvaret inför sitt eget folk, inställningar som de liberala partierna länge bar på runt om i Europa. Det kan komma att ta tid innan FPÖ hittar sin plats i samarbetsformerna med definierade nationaldemokratiska partier. Ordföranden Jörg Haider siktar högt, under gynsamma förhållanden kan han toppa sin bana som president i Österrike.

Uppgraderingsarbete i många länder
Från England kommer för närvarande ingen Euro-Nat-partner. Det engelska partiet British National Party (BNP)

har diskvalificerat sig för samarbete. BNP upprätthåller inte en distinkt avvisande hållning mot den flora av nationella anti-demokratiska grupper som trots allt finns. En delegation från SD besökte BNPs årsmöte för ett par år sedan och fann ovedersägliga bevis därför. Som gäster på BBR-festivalen fanns istället företrädare för den brittiska tidskriften, *Right NOW*. Människorna kring denna tidskrift kan förhoppningsvis skapa en partibildning som orkar ta sig fram i det brittiska majoritetsvals-systemet.

Delvis ogreppbar är också situationen i Tyskland, där flera nationalistiska partier är på väg framåt. Splittringen tycks vara det enda som håller dem tillbaka från ett stort genombrott. Vilket eller vilka partier som ligger stabilast i den nationaldemokratiska fåran blir inte heller tydliggjort av Euro-Nat.

Euro-Nat omsluter för närvarande inga tyska partier utan istället ett antal kvalificerade partilösa politiker runt Franz Schönhuber. Dessa var förut aktiva i partiet, Die Republikaner, några med erfarenhet från EU-parlamentet. Die Republikaner var på väg att etablera sig i tysk politik när inre splittring ledde till ett funktionsmässigt fall.

Efter järnridåns fall spirar även nationaldemokratiska partier i östra Europa. Front National har sonderat terrängen, bland annat i Ungern, där Le Pen talade inför ett massmöte, samt Kroatien, Serbien och Grekland. Med den typ av godhet som grund - som i vår tid så ofta gått hand i hand med ren dumhet - har kritik riktats mot Front Nationals diskussioner med kroatiska och serbiska nationalisterna.

Front National tar sitt ansvar som maktfaktor genom att försöka föra de, p.g.a. inbördeskriget i Bosnien, så oförsonliga parterna till diskussionsbordet och förbrödring. Ej iakttagen hänsyn till riskerna för eskalerande etniska konflikter samt en förståsig-påar-mentalitet av den typ som Carl Bildt gör sig till tolk för, när han talar om upprätthållandet av den Bosniska överfolkliga identiteten i ordalag som: "det måste gå...", har misslyckats med ett genomlidet inbördeskrig som följd.

Front National gör säkert rätt som försöker skapa en varaktig fred tillsammans med folken i konflikt istället för att föra diskussionen över deras huvuden.

Naturliga skillnader

Kapaciteten för de europeiska samarbetande nationaldemokratiska partierna att ta strid med de socialistiska och liberala europapartierna beror i avgörande utsträckning på de jämnningar och ideologiska ramar som beslutas av Euro-Nat. Förståelsen för differenserna mellan partierna beroende av olika kultur- och opinionsunderlag är viktigare för oss än för socialisterna och liberalerna som strävar efter europalikriktning. Den europeiska nationaldemokratiska blomsterrabatten är brokig och inte ensartad. Lika viktig som förståelsen är konsekvensen i hållandet av rambestämmelserna, de otaliga små odemokratiska sekter som försöker visa upp sin bästa sida måste hållas utanför. Brokig är rabatten men den skall vara fri från ogräs, aldrig bli vildsådd.

Plötsliga framgångar

Med spänning har vi fått höra hur det trettio år när framgångarna bröt fram för de större kontinentala nationaldemokratiska partierna. Sammanhållningen och det hårda arbetet gav först ganska lamt resultat, men utan direkt påvisbara orsaker - rätt var det var - kom plötsliga genombrott på vissa orter. Genombrotten gav eko på hela nationella bottnar, etableringsprocesserna startade. Erfarenheterna talar sitt tydliga språk: HÅLL RENT, HÅLL SAMMAN och JOBBA PÅ.

Lovande erfarenheter är likaså de otvetydiga exemplen på att nationaldemokratiska partier växer ytterligare, trots att socialister och liberaler försöker fånga upp de nationaldemokratiska vindarna. I delstatsvalet i Hamburg senast hade socialdemokraterna (SPD) som huvudteman att invandrare som missbrukande välfärdssystemet skall utvisas, och det kvickt, samt hårdare tag mot kriminaliteten. CDU flög in tuffare kolleger från Bayern. Folk lät sig ändå inte övertygas, allt fler förstår att tiden är inne att söka tryggheten och stabiliteten bland partier som inte behöver spela teater för att säga sanningen.

Europas folk vill leva

Militär överlägsenhet har historiskt sett lett till erövringsförsök och chauvinism. Tiden och den tekniska utvecklingen har för länge sedan vänjt oss av med alla sådana krigiska ambitioner. Den europeiska kolonialismen

har efterlämnat en skuldkänsla som lamslagit viljan till kulturellt försvar. Tidens och mångkulturalismens verkningar och det sydostasiatiska ekonomiska undret börjar till slut ändå bota denna lamhet, vår egen sårbarhet blottläggs allt mer. Vi ser nästan dagligen hur debattklimatet förbättras om än extremt långsamt i det korta perspektivet. Industrialismen skakade om oss. Även om informationssamhället kan innebära något liknande, kan vi säkerligen med förväntan se tiden an.

Festivalen bevisar bärigheten

Med BBR-festivalens omfång och det faktum att partidistriktet satt upp serveringar med lokal mat och lokalt vin som bakgrund, framstår det utan undantag ordningsamma och lustfyllda arrangemanget som ett bevis för att Front National hämtar sina sympatisörer ur det franska folkets bärande skikt. Bredden av toppfunktionärer med professionell framtoning som kunde ses på festivalområdet kändes för oss besökare som ett oerhört lyft.

Franska polisen

Anti-demokratisk vänster finns minnsann också i Frankrike. Front Nationals framgångar och goda uppförande har lett till att fransk polis ser till att alla större publika arrangemang skyddas minutiöst.

De senaste tre åren har Front Nationals manifestationer kunnat genomföras utan bråk med mötesstörare. Demokratiskt viktigt är att alla politiska rörelsers manifestationer får genomföras på sina egna villkor. Motdemonstranternas beteende ska inte färga av sig på bilden av de som går till torgs för att möta allmänheten med argumentation.

Front Nationals eget polisfack växer sig allt starkare, vilket också är ett bevis för att de som ser eländet närmast vaknar först. Svensk polis har mycket att lära om myndighetsansvaret för upprätthållande av en reell demokrati för alla.

Euro-Nat mötena

Nästa gång Euro-Nat sammanträder, i början av 1998, hoppas vi att SD kliver in som fullvärdig samarbetspartner.

Historien fortsätter, den är inte död.

Julsånger i tiden

Ett populärt årligt inslag i Expressen är "Ankans julsånger", en samling kända julsånger, travesterade för att passa in på aktuella frågor. Expressen är förvisso inte den bästa tänkbara förebilden för en nationell tidskrift, men eftersom vissa aktuella frågor inte tas upp så som de borde, så vill SD-Kuriren gärna komplettera med några egna passande julsånger. Håll till godo, God Jul och Gott Nytt År.!

Gudrun var en Stalins dräng

(Melodi: Staffan var en stalleträng)

Gudrun var en Stalins dräng
Visst drack hon nu så gärna.
Hon vattnade sin strupe torr
Allt för den röda stjärna.
Ingen bättring synes än,
Siffrorna på SIFO:s stapel sjunka.

Bästa vinet, röd Bordeaux
Det drack hon nu så gärna.
Öl och Vodka likaså
Allt för den röda stjärna.
Ingen bättring synes än,
Siffrorna på SIFO:s stapel sjunka.

Dagen lider, snart blir kväll
Då drack hon nu så gärna.
Biografbesök, inställ
Allt för den röda stjärna.
Ingen bättring synes än,
Siffrorna på SIFO:s stapel sjunka.

Nu sändas tvåans Mosaik

(Melodi: Nu tändas tusen juleljus)

Nu sändas tvåans Mosaik, i kvällens mörka stund
Då strömmar tusen ord av hat, från Pascalidous mund.

Och över stad och land i kväll, går hatets sura bud
Att svenska folket är så hemskt, att blodet nästan sjud'.

Din hjärna, född bland Greklands berg, så hatande och sjuk,
Den har ej mycket hopp och frid, den är så svart och sjuk.

I varje hjärta varmt och svenskt, sänd du en stråle strid,
En stråle av ditt svarta hat, i Sveriges mörka tid.

Kommunisternas julnatt

(Melodi: Tomtarnas julnatt)

Midnatt råder, tänt det är på Expo, tänt på Expo.
Datorn surrar, den man skriver text på, skriver text på.
Tipp tapp, tipp tapp, tippetippetipp tapp, tipp, tipp, tapp.

Se då krypa lögner fram på skärmen, fram på skärmen.
Flinar gör då Rosenlund i värmen, 'lund i värmen.
Tipp tapp, tipp tapp, tippetippetipp tapp, tipp, tipp, tapp.

"Svenska folket låtit flykting rara, flykting rara
Sparkas, hånas av en nasseskara, nasseskara."
Tipp tapp, tipp tapp, tippetippetipp tapp, tipp, tipp, tapp.

"Alla svenskar är ju blott rasister, blott rasister.
Svenska folket, tänk att det så trist är, det så trist är."
Tipp tapp, tipp tapp, tippetippetipp tapp, tipp, tipp, tapp.

Nu till gatan, råa skratten klingar, skratten klingar,
Flaskor, järnrör, skaran muntert svingar, muntert svingar.
Krossa, banka, bränder och kravaller, kra-vall-er.

Natten lider, kommer gör polisen, gör polisen.
Röda skaran flyr då snabbt som grisen, stuckna grisen.
Tipp tapp, tipp tapp, tippetippetipp tapp, tipp, tipp, tapp.

Sedan åter in i tysta vråna, tysta vråna,
Röda skaran tassar nätt på tårna, nätt på tårna.
Tipp tapp, tipp tapp, tippetippetipp tapp, tipp, tipp, tapp.

Hammarkullepolska

(Melodi: Julpolska)

Nu har vi bråk, här i vår kåk, cykeln är stulen, ack och ve
så hemskt!

Nu skall vi slåss, alla förstås, alla förstås!
Stenar tunga kastas in i fönstren, stenar tunga kastas in i
fönstren, tralala lala, tralala lala, tralala lala lala!

Kom nu min vän, kom nu igen, kniven är dragen, nu vi
hämnas skall.

Allah, han är stor, syster och bror, syster och bror!
Pappa, mamma, alla går i striden, Pappa, mamma, alla
går i striden, tralala lala, tralala lala, tralala lala lala!

Antirasistdemonstration

(Melodi: Hej, tomtegubbar)

Hej, svenska folk, vi demonstrerar, för vi är mångkulturella!
Hej, svenska folk, vi slår poliser, för vi är mångkulturella!
En liten tid, vi vandrar här, vi kastar stenar och för besvär!
Hej, svenska folk, vi krossar fönster, för vi är mångkulturel-
la!

Västkostkampanjen

En stor skara antidemokratiska element hade infunnit sig för att störa mötet i Uddevalla.

Traditionsenligt höll SD-Väst torgmöteskampanj, i sitt distrikt, i samband med Gustav II Adolfs dödsdag den 6 november. Undertecknad samt Jakob Eriksson deltog som talare. Schemat innehöll följande möten:

6 november: Göteborg/Brunns-parken och två gånger i Mölndal.

7 november: Uddevalla och Trollhättan.

8 november: Trollhättan.

Efter torgmötet 8 november i Trollhättan arrangerades ett inomhusmöte.

Vänsterhysterin

Brunnsparksmötet avlöpte relativt lugnt, trots motdemonstranternas försök att störa mötet. Vi upplevde starkt att vi fick gehör bland gemene man för vår rätt till informations-spridning. Motdemonstranternas beteende med störningar och annat oskick irriterade också många förbipasserande. Särskilt märkligt är att iakta dessa motdemonstranternas totala oförmåga, ovilja (?), att bemö-

ta våra egentliga analyser och åtgärdsförslag. Vilka komplex måste inte ligga bakom deras hysteri? Det verkar ha en förlösande effekt på dem att få skrika oresonliga, vanvet-tiga ramsor samt bete sig allmänt ociviliserat. Den underliggande orsaken till fenomenet är helt säkert inte SD:s politik utan snarare en revolte-rande förstörelselusta som springer ur postindustriella problem. När människor känner sig utanför sam-hället finns alltid utrymme för des-truktiva demagoger att tala till kän-slor som - hämnd mot samhället. Att de sakskalet till uppror som anförts är sekundära är helt uppenbart.

SÄPO

Mötena i Mölndal fick en småstads-prägel utan motstånd och med när-het till publiken. Det andra mötet hölls helt utan polisens närvaro. Torgmöteskampanjerna känneteck-nas av att vi försöker reducera oss till en torgmötesgrupp om 4 till 5 personer. Intrycksmässigt är det vik-

tigt att vi skiljer på demonstrationer, där vi försöker mobilisera så många som möjligt och torgmöten där endast en torgmötesgrupp uppträder. I strid med de demokratiska grund-principerna har motdemonstranter försökt att störa sommaren och höstens torgmöten. SÄPO:s uppgift härvidlag är central.

Mötesstörning som fortgår över tid från samma klick av personer och organisationer måste beivras. Den som inte respekterar demokratin i handling skall inte accepteras av demokratin med handlingspåföljder. Dagens debatt om åsiktsregistrering har fler sidor än de synliga. Endast den som inte har rent mjöl i påsen behöver i en demokrati vara rädd för registrering. Naturligtvis skall ändå SÄPO följa lag- och regelsystemet, enbart med orsak av åsikter bör ingen registreras. Vid föreliggande hot mot rikets säkerhet eller demo-kratins friheter måste emellertid SÄPO få agera med spaning och riskanalys, varvid registrering är

oundviklig. Ramaskriet om SÄPO:s historiska arbetsinsats med KFML skall ses i kontrast till KFMLs uppgivna politiska ambition och vad de försökte göra: En väpnad politisk omstörtning i Sverige. Det finns antidemokrater, när de angriper oss måste vi försvara oss. Journalister som inte vill erkänna detta avslöjar sig därmed som sympatisörer till anti-demokraterna.

Militanta veganer

SÄPO gjorde en rejäl miss i riskbedömningen av SD:s Uddevalla-torgmöte. Sånär som på en passiv civilpolis fanns ingen polis på plats för att hålla ordning på anti-demokraterna som annonserat sin ankomst. Erfarenheterna är tydliga efter denna sommar, när SSU och Ung Vänster har delat flygblad om motaktioner mot SD har detta lett till våld. Inom SSU försigår en livlig diskussion om behovet av demokrati, inom Ung Vänster vurmas det öppett för intolerans och våld (Ung Vänster har till och med tryckt gemensamma flygblad med AFA). Lokala ungdomar hade samlats i Uddevalla för att höra våra torgmötesanföranden. Tyvärr fick de uppleva något oerhört pedagogiskt: Militanta så kallade veganer och motdemonstranter som angrep och överröstade torgmötet, och poliser som inte skingrade motdemonstrationen.

Unga människor fick se hur våldet försökte triumfera och hur mötestörning tilläts av ordningsmakten. Skolorna i Uddevalla har en viktig uppgift i att ta upp denna händelse, att beskriva olika anti-demokraters arbetssätt och hur samhället och

medborgarna skall kunna värja sig mot dessa.

Att störa ett politiskt möte kan ge 6 månaders fängelse, en markering från samhällets sida om hur grundläggande mötesfriheten är för demokratin.

Framgång i länsrätten

Än värre var att polisen i Trollhättan försökte flytta vårt lördags-torgmöte till en folktom park. Glädjande nog gav Länsrätten oss rätt i vår överklagan. Följande är citat ur domen:

”Med hänsyn till det utomordentligt starka skydd mötes- och yttrandefriheten fått i regeringsformen måste mycket starka skäl föreligga för att tillstånd till en allmän sammankomst skall vägras eller ett tillstånd ges ett sådant innehåll eller villkor att sammankomsten för deltagarna framstår som meningslös.

Mot bakgrund av tidigare års erfarenheter kan det befaras att Sverigedemokraternas politiska appellmöten kommer att medföra motdemonstrationer som kan medföra ordnings- och säkerhetsproblem. Sådana problem torde sannolikt uppstå var än den aktuella sammankomsten hålls. Att olika politiska partier tilläts verka genom allmänna sammankomster är i ett demokratiskt samhälle av yttersta vikt. Således bör inte ett tillstånd för ett politiskt appellmöte förenas med sådant villkor att mötets syfte förfaller enbart av en anledning att man kan förvänta sig angrepp på deltagarna, miljön eller bebyggelsen från t.ex. deltagare i en motdemonstration.

Polisen bör kunna förebygga allvarigare

Alla antidemokrater är trots allt inte maskerade. I mitten hetsar en ledande vänsterextremist mot demokrati och mötesfrihet under SD:s torgmöte i Trollhättan.

konsekvenser av sådana störningar genom att t.ex. förlägga motdemonstrationen vid en annan tidpunkt.”

De som vill lyssna

Upplevelsen att de som vill lyssna på oss och som ger oss uppmuntran är vänliga och konstruktiva människor och att de som motarbetar oss är oresonliga och destruktiva visar att vi är på rätt väg. Tiden är på vår sida.

Ful mediabluff

I vissa media förekom medvetna sammankopplingar mellan våra torgmöten i väst-distriktet och nazisternas hetsmöte i Stockholm.

Vi processar nu för att få en ursäkt av dessa media. Nerikes Allehanda har beklagat sitt övergrepp, de kunde inte sätta sig över logiken i att den person de själva gett expertstatus, Heléne Löow, entydigt anger SD som ett vanligt parti.

Ur CEIFO/BRÅ:s rapport 1997 av Heléne Löow, Anders Lange, Stephane Bruchfeld och Ebba Hedlund:

”Sverigedemokraterna är inte antidemokratiska extremister utan ett parlamentariskt parti.”

”Sverigedemokraterna är inte en del av undergroundrörelsen utan ett parti som verkar inom det traditionella politiska systemet.”

TEXT: MIKAEL JANSSON
FOTO: PATRIK LINDGREN

Mikael Jansson talar i Uddevalla.

”Bröder, låtom oss enas”

En bok skriven av bondeförbundet

Kommentar och recension av Mikael Jansson

Ståndsriksdagens upplösning år 1865 ställde Sveriges bondebefolkning inför behovet av organisering i form av en modern partibildning. Alternativet att engagera sig i olika ideologiskt baserade partier var inte fullgott eftersom de verksamma partierna dels själva var uttalat yrkes-bestämda (arbetar- och borgerliga) och dels var stadsinriktade. Ett ”Lantmannaparti” som tidigt kom till fick på grund av inre slitningar mellan frihandlare och tullvänner samt en tydlig högerprägel ingen funktion som taleskraft åt bönderna.

Landsbygdstidning

Först i och med ett initiativ av Carl Berglund på *Gimmene* kunde grunden för planerad samverkan läggas. Tillsammans med 24 andra lantbrukare från Falköpingstrakten startades en tidning: *Landsbygden*.

Redaktionen bestod, förutom av Carl Berglund, även av publicisten John Kjellman. Det första numret utkom den 1 december 1910 med en ledare rubricerad:

”Bröder, låtom oss enas”. I tidningens anmälan heter det: ”*Den svenske bonden, han må tillhöra de större eller mindre jordägarna, torpare- eller jordarbetarklassen, har dock i stort sett samma intressen att bevaka och vilka intressen ytterst utmynna i ETT FRITT FOLK PÅ EN FRI TORVA*”. *Landsbygden* mottogs kyligt av de etablerade tidningarna som trodde att det skulle bli knapert med bidrag och prenumeranter för den nya tidningen, –”*Lantmännen ... äro icke kända för att ge ut pengar, där intet bröd är. Ej heller ha de vunnit hjälterykte genom att giva sig ut på äventyr, även om de någon gång skulle vika för fagert tal en stund*”.

BF och JRF

På partisidan kunde - efter fraktionsstrider mellan grupper centretrade kring olika personligheter som alla tycktes se den rätta organisationsmetodiken och bäst gångbara ideologiska fåran - Bondeförbundet till slut konstitueras på ett möte i Falköping den 1 november 1913.

För att kunna fatta detta beslut om enighet hade mötet dock varit tvunget att avlägsna de oense partiledarkandidaterna, Carl Berglund, Frans L. Stolt och Elfrid Dürango, i två timmar.

Hållbarheten i en sådan konstruktion blev låg. Parallellt med Carl Berglunds *Landsbygden* utkom den 27 november 1913 det första numret av *Jorden och Folket*, redaktörer var Dürango och Stolt.

Partibildningen kom att likaså gå på två täter efter konstituerandet av ”Jordbrukarnas Riksförbund”. De två bondepartierna tillät endast medlemskap för inom jordbruket och dess binärningar verksamma. En milstolpe kom den 6 februari 1914 då 30000 bönder samlades i Stockholm för att manifesteras för ett starkare svenskt försvar. Kung Gustav V talade till det stora bondetåget, det s.k. borggårdstalet. Manifestationen kom att stärka bonderörelsen generellt.

Ojuste motstånd

Motsättningarna till de socialistiska partierna var starka, vilket inte var att undra på. Jordbrukens förstatligande till den sovchos-typ världen senare fick erfara var en dåtida realistisk hotbild. Tidningen *Landsbygden*, erinrade sig den 17 maj 1917, Hjalmar Brantings ord vid den första socialistkongressen år 1888: ”*Det finnes två klasser inom samhället, som på grund av den industriella utvecklingen förlorat*

allt existensberättigande, nämligen hantverkarklassen och bondeklassen, och det skall bliva det socialdemokratiska partiets uppgift att göra dödsprocessen för dessa klasser så kort och så smärtfri som möjligt”. Socialisternas oresonliga inställning hjälpte bönderna att organisera sig. Som ett exempel framstår en händelse i Delsbo. En socialist råkade komma över en lista med c:a 25 nya medlemmar som en bondeaktivist glömt i en gård.

Listan slängdes på elden. Förutom att bondeaktivisten lyckades åter skapa listan kunde han också mobilisera lika många nya medlemmar till.

Högerns valfusk

Högern använde sig av en helt annan strategi genom att söka få till stånd en gemensam valbeteckning. Jordbrukarnas Riksförbund (JRF) nappade på detta men inte Bondeförbundet (BF). Högern använde dock helt fräckt BF:s valbeteckning i 13 valkretsar i 1917 års val.

Högerns stöld av valbeteckningen fick egendomliga följder. Rangordningsregeln i det dåtida valsyste­met upphörde i och med förekomsten av spränglistor. De minst strukna namnen fick förtur och eftersom namnen i botten på valsedlarna inte var omtvistade erhö­ll dessa minst antal strykningar. Från den valkrets där Bondeförbundets starke man Carl Berglund var tänkt att komma in i Riksdagen kom istället valsedelns sista (!) namn in.

Riksförbundarna bildade på ett ombudsmannamöte ett ungdomförbund. Namnet, Svenska Landsbygdens Ungdomsförbund, valdes för att hålla dörren öppen för bondeförbundarna ifall de skulle vilja ansluta sin ungdom. En första formell kontakt av betydande slag med

grannländernas bonderörelser arrangerades 2-3 februari 1920 i form av en konferens på *Palace Hotell* i Göteborg för representanter från BF, JRF, Norsk Landmandsforbund och Dansk Landmandsforening.

Enighet ger styrka

Trots spränglistor från Högern kunde BF och JRF gå fram till 19 respektive 10 mandat i 1920 års val. Vid extra förbundsstämmor 8 och 9 januari 1921 beslöts om en sammanslagning av de två bonderörelserna, erfarenheten att enighet ger styrka hade till slut segrat. Organisatoriskt sett integrerades JRF firma-, stadge- och programmässigt i BF. År 1923 öppnade sig BF mot en bredare allmänhet, såttillvida att medlemskapet blev fritt för envar oavsett yrke.

Utan fruktan

BF och dess tidningsorgan skänkte en företrädande identitet åt landsbygdens folk och väckte hågkomst av den gamla svenska andan, som ännu vid denna tid fanns i minne. En aktad kvinna av allmogesläkt från Dalarna citerades 1916-06-08 i *Landsbygden*: *"Bondeförbundets tidning väntar jag på varje vecka. Jag känner igen språket från fars tid, det är ärligt och rakt på sak. När jag slår upp tidningen och börjar läsa tyckes det mig som om jag hörde någon av min ungdoms bönder i hemmavävda vadmalsrockar tala - oförskräckt och utan fruktan. Och när jag härom dagen läste i ledaren om trusternas vinningslystnad, var det som om jag såge en klar syn framför mig - far min, som slog näven i ekbordet och röt: -men här ska bli annat av."* Något som kom att bli en viktig del av det svenska folkrörelselivet grundlades vid BF:s riksstämma 1938: Svenska Landsbygdens Kvinnoförbund (SLKF numera CKF).

Rasistisk chauvinism

Vid samma riksstämma antogs också ett nytt grundprogram. Programpunkt 4. i detta program har i dagarna dammats av genom

Centerpartiets granskning av sitt förflutna. Innehållet tyder på en stark påverkan från de i s.k. rashygien teoretiserande forskarna Baur, Fischer och Lenz. Ur programmet: *"Som en nationell uppgift framstår den svenska folkstammens bevarande mot inblandning av mindervärdiga utländska raselement..."*

BF hade gått i den fälla som de tyska, amerikanska och svenska samhällena i stort gjort.

Chauvinistiska tankegångar om den nordiska rasens överlägsenhet grep i kring sig. Denna fanatiska syn och dess följderna i andra världskriget pendlade upp den rörelse vars motrörelse vi idag upplever i "vårt" etablissements vurm för ett tänkt mångkulturellt paradiset.

Krigstid

År 1936 tillträdde den första rena bonderegeringen under Axel Pehrson, Bramstorp. Bonderegeringen följdes av en SAP/BF regering och efter Sovjets anfall mot Finland 1939 av en samlingsregering mellan de demokratiska partierna.

Samlingsregeringen fick kasta sig över uppgiften att höja den svenska garden - vårt militära försvar. En partiupplösningslag instiftades för att kunna desarmera de svenska kommunisterna vid ett sovjetiskt anfall.

Stödet till det i segt hjältemod försvarsstridande finska folket, blev inte som många svenskar önskade, i form av en militär intervention på den finska arméns sida. Istället fick betydande krigsmaterielgåvor döva det svenska samvetet. Även om BF helt stod bakom icke-interventionsbeslutet spände bönderna musklerna inför denna tid av kommande global ofred. Detta märks i bondeförbundaren och justitieministern professor K.G. Westmans tal i Laholm (ref. *Skånska Dagbladet* den 22 september 1940).

"Ingen stat kan bestå, om inte dess medborgare äro villiga att för den offra sina liv. Här för erfodras, att de äro övertygade om att staten innehåller för dem omistliga värden. Bland sådana värden står för oss svenskar i första rummet den

yttre och inre friheten. Den svensk som inför sina landsmän och inför det intresserade utlandet förkunnar, att det är att vänta, att Sverige icke ämnar med de yttersta medel upprätthålla sin frihet, står icke på svensk botten..."

Krigsslutet satte en snar ände på samlingsregerandet.

Socialdemokraterna tänkte nu på grundval av egen majoritet accelerera sin marxistiska strävan.

"Arbetarrörelsen står nu inför skördetiden" (Gunnar Myrdal i ett föredrag 1945). 100 000 små jordbruk skulle bortrationaliseras.

Med Gunnar Hedlunds (i Rådombeslut) ordförandeövertagande 1949 rundades boken av.

Vad finns kvar idag?

"Bönder, låtom oss enas" är en fin bok med god dokumentation. Vi anar hur den gamla svenska andan av strävsamhet och hederlighet dröjer kvar i bonde- och landsbygdsrörelsen. Bönderna förstod att hela vår nations välmående beror på om individerna i dess befolkning gör vad som synes dem rätt ur ett konstruktivt perspektiv.

I 1997 års Sverige verkar den rätt-rådighetsfilosofin helt förflyktigad. Om just Bondeförbundet, idag med namnet Centerpartiet, tas som exempel blir förfallet tragiskt. Centerpartiet som böjer sig för det extremt centralistiska superstatsbyggeriet inom EU.

Förnöjsamhet och historielöshet utmärker centerledningens inställning. Grundbulten i Centerns EU-analys, tron på att *Sverige-banken* i EU-parlamentet ska hålla samman i väsentliga frågor, ÄR REN IDIOTI. I ett EU-parlament med den beslutskraft som EU:s reflexionsgrupp (EU:s regeringars utrikesministergrupp) vill att den skall ha kommer naturligtvis glidningar mot unionsvida partier istället igång. Olof Johansson & Co har lite att skämmas för, vad gäller Centerns förflutna, däremot bör de skämmas för att banden klippts med de idéer som låg till grund för Centerns tillkomst.

MIKAEL JANSSON

Bleu-Blanc-Rouge- festivalen

Front Nationals festivalområde i Paris utkanter var en imponerande syn med dussintals tält och paviljonger och tiotusentals besökare.

FOTO: MARTIN KARLSSON

Helgen 27-28 september höll det så framgångsrika franska nationaldemokratiska partiet Front National (FN) sin blå-vit-röda festival i utkanten av Paris. Flera europeiska nationaldemokratiska partier var inbjudna, däribland Sverigedemokraterna. En delegation ledd av SDs partiordförande Mikael Jansson sändes till Frankrike för att representera den allt mer framgångsrika nationaldemokratiska rörelsen i Sverige.

Imponerande syn

Front National är Frankrikes

tredje största parti, med drygt tre miljoner väljare. Vad sådana framgångar verkligen innebär kunde vi inte föreställa oss, för när vi anlände till festivalområdet. På ett stort fält hade åtskilliga tält och paviljonger slagits upp, liksom flera olika attraktioner, bland annat ett helt parisershjul! Området myllrade av folk; under de två dagar festivalen pågick besöktes den av tiotusentals människor.

Att vandra runt på området bland restauranger, vintält och försäljningsstånd och tänka sig att alla dessa människor stöder

Front National och den demokratiska nationalismen var en märklig och oerhört hänförande känsla, omöjlig att beskriva.

Front Nationals olika partidistrikt hade ställt upp stånd och restauranger där delikatesser och specialiteter från deras respektive områden erbjöds. Front National har till och med egna vingårdar, och det gick att köpa flera sorters vin med FNs logotyp på.

Gästfriheten var stor, och i synnerhet vi utländska gäster bjöds ofta på mat och dryck av de gästvänliga fransmännen.

Europeiska broderpartier

På festivalområdet hade ett särskilt tält satts upp för de utländska gästerna, där de respektive partierna gavs möjlighet att presentera sin politik och sig själva. Jaques Dore, FN:s ansvarige för utrikes kontakter, tilldelade oss ett bord som vi delade med vårt finska broderparti IKL.

Bredvid oss fanns nationalisterna från bland annat Tyskland, Belgien, Spanien och Storbritannien. Det belgiska, eller rättare sagt flamländska Vlaams Blok hade satt upp ett helt litet café, inklusive bardisk, bord och parasoller med partilogotypen som gav svalka; trots den sena tiden på året var det mycket varmt och soligt hela helgen. Vlaams Bloks vice ordförande, senator Roland Raes hjälpte själv till med serveringen. Till saken hör naturligtvis att Vlaams Blok är Belgiens tredje största parti, lika stora i Belgien som Front National i Frankrike.

Svenskar och finländare delade broderligt på det utställningsbord vi fått oss tilldelat. Här företräder Ingemar Ramell, SD, och Jura Jukola, IKL, de nordiska färgerna.

FOTO: MARTIN KARLSSON

Då det var första gången som Sverige var representerat på BBR-festivalen väckte vårt bord mycket stort intresse. Det partimaterial vi tagit med oss, hade minst sagt, en strykande åtgång, vår pin med SD:s logotyp var särskilt populär.

Journalister från ett antal olika länder strök omkring på festivalområdet, nyfikenheten på FN:s nordiska gäster var mycket stor. Vi hade också glädjen att återknyta bekantskapen med de tyska Republikanernas förre partiledare Franz Schönhuber.

Han presenterade sin nyutgivna bok, SD:s ordf. Mikael Jansson fick naturligtvis ett signerat ex.

Jean-Marie Le Pen, BBR-festivalens huvudattraktion, kom i egen hög person till de utländska gästernas tält under den första förmiddagen för att hälsa oss välkomna. Det var enkelt att lokalisera Le Pen när han vandrade runt på festivalområdet, eftersom han ständigt var omgiven av en mängd journalister kånkande på TV-kameror och alltid ackompanjerad av entusiastiska applåder och hurra-rop.

Det stod snart klart att Le Pen var omåttligt populär, vilket inte är förvånande med tanke på hans hårda arbete för att rädda fransmännens grundläggande demokratiska rättigheter, såväl som själva landets framtid. Det var en stor ära för oss alla att skaka hand med denne eminente politiker, som är en inspirationskälla för hela den europeiska nationaldemokratiska rörelsen.

Jean-Marie Le Pen - en man med siktet på Europas framtid.

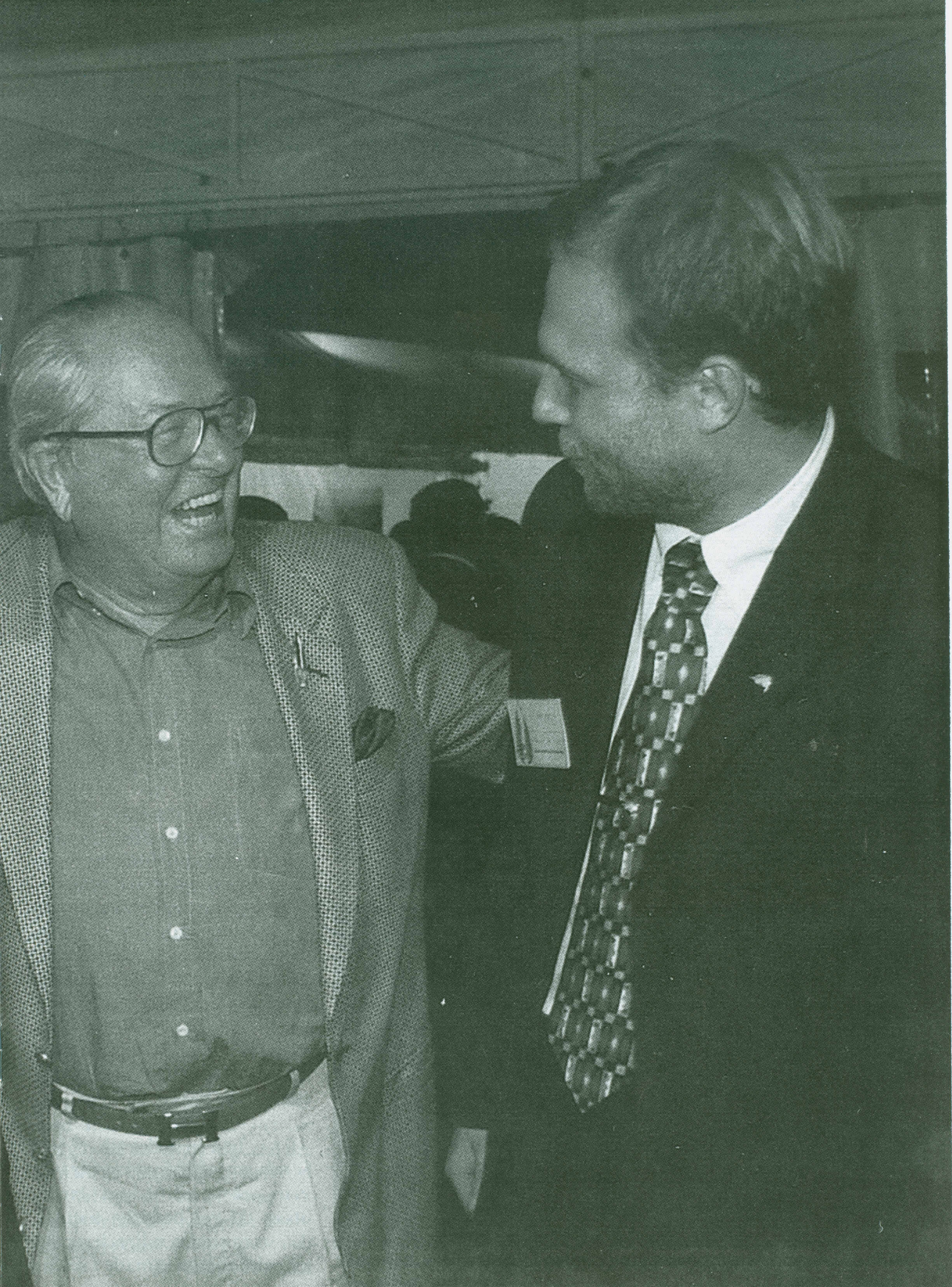
FOTO: LA BOUTIQUE (FN)

Från vänster: Matti Järviharju, ordförande i finska Isänmaallinen Kansallinen; Jean-Marie Le Pen, ordförande i franska Front National (FN); Mikael Jans

Litto (IKL); Bruno Gollnisch, förstesekreterare i franska Front National (FN);
on, ordförande i Sverigedemokraterna (SD).

Carl Lang, chefen för Front Nationals EU-parlamentsgrupp, bjöd på lunch.

FOTO: MARTIN KARLSSON

Franz Schönhuber, tidigare ledare för de tyska Republikanerna, presenterade sin nya bok för Mikael Jansson.

FOTO: MARTIN KARLSSON

Mikael Jansson hälsar på viceordföranden i Vlaams Blok, senator Roland Raes.

FOTO: MARTIN KARLSSON

Lunchbjudning

På lördagseftermiddagen bjöds den svenska delegationen på lunch av Carl Lang, ledaren för FN:s grupp i EU-parlamentet. EU-parlamentet är det organ där mindre partier, även då de nationaldemokratiska, i allmänhet först kommer in. Det gäller i synnerhet för länder med majoritetsvals-system som gör det mycket svårt för mindre partier att bli representerade i sina egna respektive parlament. Det gäller även för FN, som trots sina 15 procent av rösterna bara har ett enda mandat i det franska parlamentet.

Med på lunchbjudningen var också de finska och tyska gästerna. Vi bjöds på musslor och vin medan vi diskuterade ett utvecklat samarbete, den aktuella situationen i våra respektive länder, samt naturligtvis den europeiska unionens framtid och vår roll i den.

Cocktailparty

På kvällen blev särskilt inbjudna gäster från Sverige, Finland, Storbritannien och Tyskland välkomnade till en speciell bjudning av självaste Le Pen. Det var totalt ett tjugotal gäster, som släpptes igenom av Le Pens livvakter. Le Pen höll ett välkomst-tal för att sedan låta gästerna umgås samt äta och dricka gott. På denna bjudning fick vi också äran att göra bekantskap med Bruno Megrét, som blev mycket omtalad när FN under hans ledning fick egen majoritet i den sydfranska staden Vitrolles.

Le Pen håller tal

Söndagens höjdpunkt var Le Pens stora tal. Långt innan utsatt tid var området framför den stora scenen fullpackat med människor som väntade i solen.

Le Pens ankomst utannonserades som traditionen bjöd med att "Fångarnas kör" spelades. Redan vid de första tonerna bröt applåd-åskorna och hurra-ropen ut.

Le Pen inledde med att hälsa alla välkomna, och gav också ett särskilt välkomnande till de utländska gästerna - vi kände åtminstone igen ordet "suedois" i talet.

Som svenskar och tyvärr icke fransktalande, hade vi naturligtvis inte lätt att förstå talets innehåll, i synnerhet som det berörde aktuella inrikespolitiska frågor som givetvis inte behandlats i Sverige, men fransmännens entusiasm var inte att ta miste på. Le Pen visade sig vara en fångslände talare, som även kunde locka till skratt; vid ett tillfälle travesterade han en rap-låt, en anspelning på ett franskt rap-band som var aktuella med sina franskfientliga texter. Detta var förstås mycket uppskattat av publiken.

På kvällen packade de utländska partierna ihop sina bord, och vi kunde till sist koppla av och vandra runt bland de välbesökta restaurangerna och vintälten, där vi bjöds på kvällsmat och champagne. Det behöver knappast sägas att vi var mycket nöjda med resan, och det är självklart att vi kommer att ställa upp även nästa år, då med all säkerhet som fullvärdiga medlemmar av Euro-Nat.

BBR-festivalens troligen främsta värde för oss svenska nationalister är att den visade med all önskvärd tydlighet att det går att nå framgång med det nationella budskapet, och att vår ibland till synes hopplösa kamp verkligen har goda utsikter att lyckas.

TORBJÖRN KASTELL

Le Pen talar...

FOTO: STEVE LARSSON

... och tusentals lyssnar.

FOTO: PATRIK LINDGREN

Front Nationals olika partidistrikt erbjöd delikatesser från hela Frankrike.

FOTO: STEVE LARSSON

SDU i Frankrike

SDU-organisatören Jimmy Windeskog med sin franske kollega, FNJ:s ordförande Samuel Maréchal.

Då SDU är en av Sverigedemokraternas mest levande grenar var det naturligt att även SDU, liksom SD, blev inbjudna av Front National att besöka deras Blå-Vit-Röda festival i Paris. De som fått i uppdrag att representera SDU var Jimmy Windeskog (organisatör för SDU-Riks) och Martin Karlsson (distriktsledare för SDU-Syd).

Att vara SDUare på denna resa var speciellt roligt om man tänker på att förra gången SD var inbjudna till Front National var det just deras ungdomsförbund, Front National de la Jeunesse (FNJ), som var värdar. Själva resan ner genom Europa var kanske inte den allra roligaste men med trevligt rese-sällskap gick tiden ändå fort.

Vi hann knappt in på festivalområdet - som var placerat i en park strax utanför centrala Paris - förrän vi slogs av Front Nationals gästfrihet. Det dröjde inte många minuter innan vi var varmt välkomnade av Jaques Dore och fick ett utställningsbord till vårt förfo-

gande. Just detta stånd, var tillsammans med så många andra, en väldigt vacker syn. Bredvid varandra stod nationalisterna från Belgien, Finland, Spanien, Sverige, Tyskland och så vidare - sedan brukar våra motståndare använda argument som att vi nationalisterna helt vill isolera våra länder...

Mycket på festivalen, som var utspritt på ett område som gott och väl täckte 10 fotbollsplaner, lockade men den primära uppgiften var naturligtvis att representera SD och SDU. Vi hade tagit med oss mindre kvantiteter av propagandamaterial, planerna var att dels dela ut detta till ledande personer i broderpartier samt visa upp dem för våra franska bröder och systrar.

Nu stod det dock snart klart att massor av människor var intresserade av att inhandla produkter ur vårt sortiment, vi fick helt enkelt lov att börja sälja av vårt, för detta ändamål, alldeles för lilla lager. Klistermärken, pennor, tändare och pins gick åt som smör

i solsken men även tidningar, inte minst Ung Front, och aktivistjackor(!) sålde bra. Nästa år skall vi vara bättre förberedda på detta!

Roligast att beskåda som SDUare var naturligtvis FNJ och deras verksamhet. De hade två stora stånd till sitt förfogande, ett där riksorganisationen visade upp sig samt ett som delades av deras lokalavdelningar. Kring dessa tält var det ett konstant flöde av folk, både människor som köpte produkter och människor som drogs till de mest ungdomsanpassade barerna där det hela tiden strömmade ut populärmusik.

Värt att poängtera här är att vi inte, under hela festivalen, kunde se en enda berusad människa. Naturligtvis fick vi chansen att samtala med ledande personer inom FNJ, bl.a. deras ordförande Samuel Maréchal. SDU kommer så fort som möjligt att översätta och saluföra material från FNJ, så håll ögonen öppna.

Skall man kritiskt betrakta FNJs

produkter kan man konstatera att de kanske har en del att lära när det gäller tröjor, kepsar och vykort. Å andra sidan har de mycket skrifter och böcker att sälja och där ligger ju SDU, i alla fall just nu, i lä. SDU kommer naturligtvis att försätta att ha kontakter med FNJ samt anstränga sig till att även ta kontakter med nationaldemokratiska ungdomsorganisationer i hela Europa. Detta arbete kommer dock inte att påbörjas förrän efter valet -98 då SDU samtidigt planerar en utvidgning av organisationen.

Allra roligast blev det dock på det VIP/mingel-party vi blev inbjudna till samma kväll. Med trevliga flickor som serverade tilltugg, gratis Champagne och Jean-Marie Le Pen, Bruno Gollnisch och Bruno Mégret som sällskap var det inte svårt att trivas.

Medan jag samtalande med Le Pen hade jag svårt att inte tänka på mina gamla högstadielärare som påstod att jag aldrig skulle komma någonstans med min "rashatiska" attityd. Nu sitter de i Borlänge med underbetalda lärartjänster medan jag dricker Champagne med Frankrikes näste president...

Överlag var det imponerande hur mycket Front National bjöd på sig själva. Inför den lilla skara som var inbjudna höll Le Pen ett tal på runt 20 minuter där han till applåder bland annat sade: "Vi nationalister inte bara gillar våra olikheter - vi hyllar dem". Inskränkta och intoleranta som det brukar heta i svensk media. Roligast för mig personligen blev ett lite längre samtal med Bruno Mégret som visade sig vara en synnerligen trevlig man.

Det franska ungdomsförbundets tält var välbesökt

Efter denna sociala tillställning var vi ett par personer som vandrade runt en stund på festivalen och insöp atmosfären. Över allt satt glada och trevliga nationalister och njöt av mat och dryck, vi befann oss i en helt annan dimension än på de krogar i Sverige som inrymmer folk av alla möjliga och omöjliga slag.

Under kvällen hade vi också äran att springa på Republikanernas före ledare, Franz Schönhuber, som gärna talade med oss en stund. Han lät oss förstå att han endast hade goda minnen från det besök han gjorde som Sverigedemokraternas gäst under 1991 års valkampanj. På väg ut från festivalområdet passerade vi det så kallade

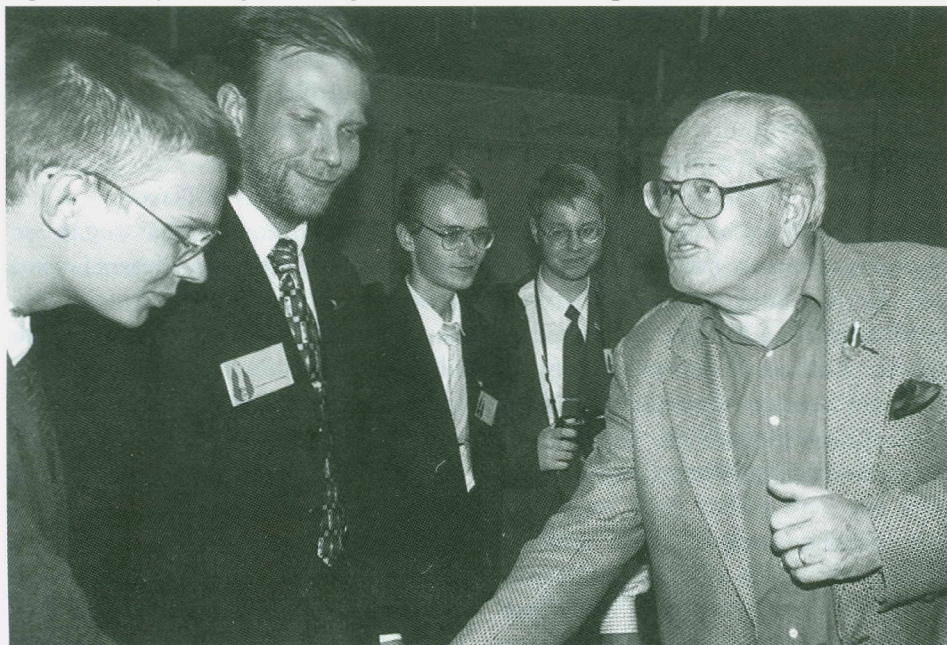
"diskussions-tältet" som under kvällen fått tjänstgöra som dansgolv åt FNJs medlemmar och sympatisörer. Där dansade hundratals ungdomar taktfast ropande "Le Pen" till technomusiken, en väldigt imponerande syn och något trevligare än de eländiga ravefesterna i Sverige.

Under morgonen åt jag frukost med representanter från FNJ för att sedan, med sällskap av ytterligare ett par tusen personer, besöka en katolsk gudstjänst.

När jag frågade FNJarna om eventuella motdemonstrationer skrattade de gott. Förvisso hade det varit en demonstration någonstans men de hade inte lockat i närheten så många som oss, sa de. De hade inte ens ett pariserhjul till sitt förfogande, vilket alltså fanns på FN:s festival, - patetiskt.

Dag två var det ännu fler människor i rörelse och om möjligt ännu trevligare stämning. Och det var ju naturligt med tanke på att Jean-Marie Le Pen skulle tala senare under dagen. Uppskattningsvis var det över 40 000 personer som besökte festivalen under de bägge dagarna.

Festivalen var onekligen en av de roligaste saker jag upplevt i mitt 22-åriga liv. Men Frankrike, Front National och Champagne i all ära - det var ganska skönt att komma hem till Sverige, Sverigedemokraterna och Ramlösa igen!

Jimmy Windeskog hälsar artigt på Jean-Marie Le Pen

TEXT: JIMMY WINDESKOG
FOTO: MARTIN KARLSSON

Ornässtugan

Byggnaden, Gustaf Eriksson och gästabudet

Historien om Gustaf Wasa utspelas framför Ornässtugan i Dalarna.

Strax utanför Borlänge i Dalarna ligger Ornässtugan. En kanske inte alltför imponerande syn för ögat men likväl en stuga som spelat en inte helt obetydlig roll i den svenska historien.

Den som från början uppförde gården var en man vid namn Stig Hansson Diekn. Han hade tidigare varit fogde och arbetat med silverförsäljning i Östra Silvberg. Då silvergruvan i Sala dök upp som konkurrent flyttade dock Stig Hansson Diekn närmare Falun för att kunna ta del av dess koppargruva. Det var vid denna tidpunkt Ornäsgården uppfördes, den yngsta timmerstocken är daterad till år 1504.

Stig Hansson Diekn var från början en stor patriot och Sverigevän. År 1502 var han befäl i den stora bondehären av dalkarlar som följde i Sten Sture den äldres led och 1504

blev han utsedd till häradshövding över Dalarna. När Sten Sture den yngre blir avrättad i Stockholms blodbad byter dock Stig Hansson Diekn sida och ställer sig bakom Kristian Tyrann. Stig Hansson Diekns gärningar och öde kommer vi till senare.

Stugan går i arv till Stig Hansson Diekns ena dotter, Barbro Stigsdotter och hennes make Arendt Persson Örnflycht på 1520-talet för att sedan gå vidare till en av deras sammanlagt elva barn, Carin Arendtdotter (gift med Jöns Ingemarsson Hiort) och sedan Barbro Jönsdotter. Efter 1500-talet har flera släkter haft besittning över gården, mest känd är kanske ätten Ribbing. På 1680-talet föll gården i händerna på Olof Brandberg och det var hans son, Jakob, som senare skulle renovera det som i dag

kallas Ornässtugan samt samla in material om Gustaf Wasas öden i Ornäs och Dalarna 1520-21. Det hela växer så småningom till ett helt museum. 1896 köps gården upp av staten och har efter detta stannat där.

Gustav Eriksson

Vad som gjort Ornässtugan så mytomspunnen är naturligtvis Gustaf Eriksson Wasas öde där, tidigt i december 1520. Gustaf var vid detta tillfälle jagad av Kristian Tyranns knektar. Efter Sturarnas avrättning var Gustaf en av de som fortfarande trodde på Sveriges frihet och var beredd att kämpa för den. Gustaf var dock helt ensam, han irrade från stuga till stuga i mellansverige i hopp om att någon av hans forna studentkamrater från Uppsala skulle hjälpa honom i kampen. Resultatet var dock

måttligt och Gustaf kom längre och längre upp i landet, förklädd till enkel bonde. Inte heller i Ornäs fann han frid, så snart han hade givits en "fristad" så visste de danska knektarna var han var, och endast via en mytomspunnen flykt kunde han försätta att sprida budet.

Vad var det då som hände på Ornäs i december 1520? Ser vi till Peder Swarts krönika skulle Gustaf ha räddats mitt i natten av husfrun Barbro Stigsdotter från knektarna, detta via en flykt genom gårdens latrin och sedan en färd på en av gårdens slädar. Anledningen skall ha varit att husbonden Arendt Persson, en av Gustafs studiekamrater farit först till Måns Nilsson i Asbo för att berätta att han hade Kristian Tyranns fiende under sitt tak. Måns ville dock ta ställning för Gustaf då Arendt ville lämna honom åt knektarna. Detta leder till att Arendt ensam fortsätter för att berätta det han vet för danskarna medan Måns Nilsson skyndar till Ornäs för att berätta att Sturarnas släkting är i fara. Så går den folkliga versionen.

Troligtvis gick det inte till på detta sätt. Gustaf Wasas krönikör Peder Swart tog kanske till ganska mycket i sin beskrivning av Wasas resa genom Dalarna, många av "Wasas" bedrifter hade långt tidigare berättats i olika historier ute i Europa, då med helt andra huvudpersoner än Gustaf själv. Vi vet att Gustaf befann sig på Ornäs vid denna tidpunkt, vi vet också att han flydde, sedan vet vi inte så mycket mer.

Troligtvis kan vi avfärda flykten via latrinen som en skröna av Peder Swart och det var heller knappast Arendt Persson som var Judas i sammanhanget. Till förräderiet, som bevisligen ägt rum, finns det dock svar, detta via en sägen från det polska hovet! Enligt denna sägen skulle det vara husbondens dotter och inte fru som räddade den kommande konungen, det är inte helt omöjligt att det var den danskvänlige Stig Hansson Diekn som vid denna tidpunkt var husbonde och Barbro Stigsdotter var ju hans dotter. Ser man på vad som senare skulle hända dessa personer när Gustaf Eriksson blivit Gustaf Wasa och Sveriges kung ter sig detta logiskt. Den påstådde förrädaren

Arendt Persson skulle bli belönad av Gustaf och 1534 utnämnd till häradshövding i Bro, Stig Hansson Diekn blev dock avrättad 1522 - "för det uppenbara förräderi, som han brukat mot oss och vårt Sverige". Troligtvis var belöningen till Arendt Persson ett tack till Barbro Stigsdotter och avrättningen av Stig Hansson Diekn tyder på att det var han som for iväg till Måns Nilsson i vinternatten och senare, till de danska knektarna.

Hur det än var, vad hade hänt med vårt arma Sverige om inte denna modiga dalkulla hållit sin skyddande hand över Gustaf Eriksson denna decembernaut?

Gästabudet

Som tidigare nämnts så har Ornäs-stugan varit ett uppskattat museum länge nu. På senare år har man också börjat att sätta upp ett spel (Gästa-bud på Ornässtugan) en vecka per år (i mitten av juli). Bakom projektet ligger eldsjelen Åsa Ehliis. Det första spelet sattes upp 1996 men har efter det utvecklats och är tänkt att bli en årlig tradition.

Själva skådespelet är uppdelat i två akter, den första akten utspelar sig 1522 då Gustaf Wasa, nu krönt som konung, åter är på besök i Ornästrakten. Enligt skådespelet har då Barbro Stigsdotter bjudit in kungen, samt några av dem som hjälpte honom (Måns Nilsson, Anders Persson, Herr Jon och Kersti och Sven från Isala), för att under en middag minnas Gustafs flykt och det är detta samtal vi får se och höra. Detta kompletteras med underbar musik och dans från Stora Tuna Folkdangille.

Skådespelarna är inte heltidsproffs och alla musikstycken och danser härstammar inte från 1500-talet, men vad gör det?! Dessa människor gör sin insats med sån glädje att det blir en fröjd för ögat. Den första akten baserar sig enbart på den folkliga versionen och tar ingen hänsyn till historiska fakta, om detta är en brist eller charm överlåter jag till andra att bedöma.

Den första akten spelas framför Ornässtugan, den andra på stugans bakgård år 1528, då är Gustaf Wasa åter igen i Dalarna. Nu för att via ett ting i Stora Tuna stoppa det nya upp-

ror som börjar ta fart. Åter igen är han inbjuden till Ornäs av Barbro Stigsdotter och vi får följa diskussionerna dagen innan och efter tinget. Gustaf Wasa hade lovat alla som kom till tinget fri lejd, men i stället avrättades runt 20 personer - bland dessa Gustaf Wasas gamle studiekamratprästen Herr Jon. Herr Jon var en av dem som gick i spetsen mot Gustaf Wasa då han förde in den lutheranska tron och började att plundra kyrkorna, dessutom tog han ställning för den så kallade Daljunten som påstod sig vara son till Sten Sture den yngre. Gästabudets otvivelaktiga höjdpunkt är då en sorgsen och ilsken Herr Jon (fantastiskt spelad av Henrik Bladlund) framför en tonsatt version av Erik Axel Karlfeldts dikt (se Karlfeldt-artikeln i detta nummer) Dagen efter blir han avrättad.

Gästabudet är som sagt en fröjd för ögat, inte minst för att man, tack och lov inte slagit upp några läktare, utan publiken får sitta på medtagna filter i gräset framför Ornässtugan och dess bakomliggande smedja. Det är svårt att inte känna det svenska hjärtat klappa och historiens vindar när man hör den nationalromantiska retoriken. Men ibland blir det rätt märkligt också, för samtidigt som 1000-tals personer hör Herr Jon beklaga sig över att landet styrs av utlänningar och landsförrädare (Herr Jon menar då tyskarna i den svenska armén och de av Kristian Tyranns forna män Gustaf Wasa utsåg till riksmän) tycks ingen förstå att han lika gärna som att tala om 1520-talet hade kunnat mena 1990-talet...

Har du möjlighet skall du naturligtvis besöka den anrika Ornässtugan och helst även se *Gästabudet*. Skulle du i framtiden befinna dig på denna vackra udde i sjön Runn, ägna då stillsamt en tanke åt den tappra dalkullan Barbro Stigsdotter, en sann hjältinna och Sverigevän. Som avslutning citerar jag vad Korpral J. Blom skrev om henne 1901: "Tack vare denna enastående handling af en svensk kvinna, står hon som var både på fäderne- och möderne-sidan af Svinhufvudsläkten, såsom en skön förebild till en fosterländskt sinnad kvinna".

TEXT: JIMMY WINDESKOG

BILD: ASK PHOTO

Erik Axel Karlfeldt

”Vi ha sett så länge mot söder.
Vi ha lystrat till fåfänga ord -
Nu, unga systrar och bröder.
Vi vända vår panna mot
nord.”.

Dessa ord skrevs 1911 av skalden Erik Axel Karlfeldt i dikten *Ny Nord*.

Karlfeldt föddes år 1864 i Dalarna av en bondefamilj och skulle bli den förste i släkten som valde ett annat yrke. Först utbildade han sig i Västerås, för att sedan ta anställning som lärare på folkhögskolan och sedermera som bibliotekarie, men det var som diktare han skulle skriva in sig i historien. År 1895 debuterade Karlfeldt med samlingen *Vildmarks- och kärleksvisor*. Trots att debuten passerade tämligen obemärkt så kunde man redan här finna exempel på Karlfeldts säregna stil. Hans idyllrik - naturkänslan och kärleken till hembygden skulle med åren sätta tydliga spår i den svenska lyriken.

Det definitiva genombrottet kom 1898 med *Fridolins visor* som två år därefter skulle följas upp av *Fridolins lustgård* och *Dalmålningar på rim*. Med åren skulle Karlfeldt fylla den svenska litteraturhistorien med flera betydelsefulla verk innan han 1927 gav ut sin sista diktsamling *Hästhorn*. Den avslutas med dikten *Vinterorgel* som, med sin täta textväv, kanske tillhör en av landets största dikter.

Ett av bevisen på sin stora begåvning fick Karlfeldt 1904

då han valdes in i den Svenska Akademien och 1912 blev han dess ständige sekreterare.

Samma år som Karlfeldt gick bort, 1931, blev han dessutom belönad med Nobelpriset.

Karlfeldts inspiration av göticismen och von

Heidenstam, hans fascination för dalkarländan och odal-mannabeundran misstolkades av många människor. Roland Fridholm och professor Sverker Ek var några av dem som beskyllde honom för att anamma både Nietzsche och extremnationalistiska ideal.

Sin skrivstil till trots, med vacker och livfull nationalromantik och hembygdspatriotism - så stod Karlfeldt utanför de politiska debatterna. Visst kunde han högljutt skälla på både hycklande präster, stor-kapitalet och proletäerna, men bakom detta låg alltid hans kärlek till sitt lands kultur.

Skulle man leta noga kan någon påstå att det finns likheter med Heidenstams *Ett folk* och Karlfeldts *I juda städer*. Arvet från Heidenstam följde Karlfeldt under hela hans karriär och där Heidenstam hän-

Erik Axel Karlfeldt 1864-1931

visar till Karolinerna, skriver Karlfeldt om fäderna. Om man vill syna Karlfeldts politiska åsikt ytterligare kan det ligga nära tillhands att gå via hans kamrat Torsten Fogelqvist som beskriver honom som demokrat, varken mer eller mindre. Fogelqvist har skrivit flera böcker om Karlfeldt och tvekar inte att dela in honom i samma fack som skalden som Bellman, Tegnér och Runeberg.

Till mångas sorg tog Karlfeldts lutheranska gud honom ur tiden 1931, en bra avslutning kan vara att citera ur Gunnar Mascoll Silfverstolpes minnesruna som kom samma år: ”Leendet i hans svenskt vackra ansikte är oförgätligt”.

JIMMY WINDESKOG

Tuna Ting

del 2, vers 3-4

Än ligger Nordby stark i sjön
och stänger köpenskapen,
men landet fylls av onda män
som smakat våra vapen.
Oss tryter sill, oss tryter salt,
oss tryter korn och oxar,
men tyske junkern överallt
går gödd och dryg och koxar.
Mång utländsk skälm och horkarl
som borde satts i bann,
den har du gjort till storkarl
och svenskens överman.
Men dina egna drängar,
dem ger du hugg och slängar
och griper deras gods,
ja, reser hjul och stegel,
att intet värre hände
i Kristian den tyrannens tid,
som vi av landet sände.

Du svor oss, konung Gustaf,
med många dyra eder,
att skydda våra fäders tro
och våra gamla seder.
Nu höra vi om lutheri
och nygjord gudadyrkan,
och se ditt stora rofferi
från klostern och från kyrkan.
Du tager ur förvaren,
monstranserna och karen
och heliga kvinnors skrin.
Nu dricka arga skalkar
ur helgedomens kalkar,
de fromma munkars vin;

"Mång utlänsk skälm och horkarl, som borde satts i bann, den har du gjort till storkarl och svenskens överman", talar Karlfeldt, med prästen herr Jons stämman, om 1500-talets... eller kanske är det 1900-talets Sverige???

FOTO: ASK PHOTO

och hovmän gå i oblyg prakt
med sönderskurna kläder,
och blåsa ut sitt gudsförakt
och nya lärdomsväder.
Nu frukta vi för sådant allt
skall Herrans vrede falla,
förhärjande och straffande
på landet och oss alla.

Ny Internetadress: Nu med egen domän!
www.sverigedemokraterna.se

Skriv till insändarsidan:

Intresset för insändarsidan ökar i takt med svenska folkets missnöje. Många skickar in insändare, men tyvärr har vi inte utrymme för alla. Däremot sparar vi givetvis insändare till senare nummer. Skriv gärna till oss, men tänk på att skriva kort och kärnfullt. Skicka gärna med foton eller teckningar. Insänt material kan tyvärr inte returneras av praktiska skäl. Adressen är: Insändarsidan, SD-Kuriren, Box 200 85, 104 60 Stockholm.

Förslag från en gräsrot

För att SD skall kunna uppnå maximal succé hösten -98, måste partiet agera både väldisciplinerat och smart.

HUR DÅ?

Partiet måste i första hand få ut sitt politiska budskap till de målgrupper som är mest troliga att ge partiet sitt stöd. En av dessa väljargrupper som fått förvånansvärt lite uppmärksamhet av SD:s politiska strateger uppe på SD-riks är... pensionärerna.

Sveriges pensionärer har på det senaste känt ett så stort missnöje med riksdagspartiernas politik att man var ytterst nära att bilda ett "pensionärsparti" hösten -96. SD borde dra bättre fördel av pensionärernas pyrande missnöje, och höja sin profil ytterligare när det gäller frågor som ligger pensionärerna varmt om hjärtat. Detta innefattar speciellt änkepensionen, besparingarna inom äldreomsorgen och sist men inte minst den oförskämt låga folkpensionen som gör att en skrämmande stor del av Sveriges äldre lever på eller under existensminimum. Att pensionärerna tillhör en av de väljargrupper som är mest skeptiska mot EU och röstar flitigast, borde inte göra mina argument svagare.

VAD BÖR GÖRAS?

Varje SD-kommunförening med självaktning borde skicka ut ett par av sina (till åldern) äldsta politiskt aktiva för att sprida SD:s politiska budskap på diverse lokala ålderdomshem och långvårdskliniker. Risken torde för övrigt vara minimal att något av dessa politiska möten skulle bli utsatt för vänsterextremistiska "aktioner".

Alla typer av besök på de flesta gruppboenden för äldre ses för övrigt mycket positivt av personalen, eftersom stora delar av de inneboende är understimulerade och i stort behov av intellektuell stimulering.

Att Sverige har råd med "flykting-

ar" men inte med sina gamla och sjuka, är ett faktum inget riksdagsparti kommer att våga ta upp i nästa års valdebatt, så om SD och dess styrelse spelar sina kort rätt tror jag att "de som byggde Sverige" kan bidra starkt till att SD höjer ögonbrynen på varenda "val-expert" natten den 20 september 1998...

T. Kristensen, Stockholm

Kämpa, patrioter!

Ser ni vårt Sverige hur det förändras, det är inte längre som det var. Till exempel att älska vår blågula fana är

numera fult. Och till råga på allt vill vår regering att vi ska räcka en hjälpande hand, för ett mångkulturellt Sverige. Svenskarna måste slita var dag för att kunna betala skatt i tron för något bra, men i själva verket går det mesta till lön åt våra politiker eller något bidrag till invandringen. Medan svenska ungdomar och vuxna är arbetslösa och knappt har råd att leva. Hur fan kan svenska folket bara se på, när människor som Göran Persson gör Sverige till ett U-land.

PS. Stå på er patrioter, segern är nära. Bara vi orkar kämpa för fosterlandet så blir 1998 Sveriges räddning när SD kommer in i riksdagen.

Alexander Johansson

Sergelstorgmötet

Det var tid för SD:s fjärde och sista torgmöte på Sergelstorg i Stockholm.

Vi bestämde oss för att medverka på mötet efter att fått höra vad som hänt helgen innan, då de fått måttligt med stryk på vägen hem. Första timmen var allt lugnt, talen kunde genomföras utan störande element. Folk stannade och gick allt eftersom, en del tog flygblad under tiden som Mikael Jansson tog upp några punkter i SD:s partiprogram. Talare nummer två var Joakim Larsson från Tierp, förbipasserande måste ha tittat lite förundrat på hans kläder, hans skjorta var nämligen helt nerblodad och han hade plåster i bak-

huvudet efter attacken på förra mötet. Efter halva mötets gång anlände motdemonstranterna, med trasiga kläder, rastaflåtor, hoppandes, skrikandes och allmänt stökiga lockade de till sig över hundra troligtvis förundrade människor. Men polisen var väl förberedd, med hundarnas hjälp jagade de bort kommunisterna under en del av åskådarnas applåderande. Även flygblad delades ut från deras håll med de mest förundrande skri-

verier om att vi skulle vara emot kvinnor, det skulle vara lika som att vi skrev att de trodde på demokratin. Det är väl bara att tacka alla utav dessa trogna eldsjälur som alltid ställer upp och gör så att vi får så många åhörare på mötena, hur många åhörare skulle ett etablerat parti få om de hade ett möte, långt ifrån vad vi hade i alla fall. De som så feget gett sig på deltagarna på det dåvarande mötet måste ha känt sig misslyckade då de bara en vecka senare får se nästan samma personer än en gång stå där och hålla tal.

Jag ger detta möte fem SD-loggor utav fem möjliga, mer underhållande kan det inte bli för mig som åhörare till detta möte.

Roger Hedlund, Gävle

AJAN SUUNTA

Kansallismielinen totuus vuodesta 1932

Mitä Suomessa tapahtuu? Saavuttaakoo siirtolaisuus Ruotsin mitat? IKL:n suomenkielinen äänenkannattaja ilmestyy 4 kertaa vuodessa ja maksaa 60 markkaa.

AJAN SUUNTA - Tidens tecken
Nationalistisk sanning sedan 1932

Vad händer i Finland? Kommer invandringen att bli lika stor som i Sverige? IKL:s finskspråkiga tidning kommer ut 4 gånger om året och kostar 60 FIM

Ajan Suunta

PL 11

00531

Helsingfors

Finland

ikl@kauhajoki.fi

Right NOW!

A magazine of politics, ideas and culture

Right NOW! är en engelsk politisk tidskrift med konservativ inriktning som kommer ut fyra gånger om året.

Att prenumerera på fyra nummer kostar £8.00. Fyll i eller kopiera nedanstående formulär. Nr 17 är ute Nu!

To: Right NOW!, BCM Right, London, WC1N 3XX.

(This is our full postal address.)

Please send me the next four issues of Right Now! starting with issue number: _____ I enclose £ _____

Name _____

Address _____

Postcode _____

Tel.no. _____

Sverige

"Från välfärdsstat till fattigland!"

av Tommy Ulmnäs

Författaren, fd. kommundirektören Tommy Ulmnäs, har c:a 30 års erfarenhet av spelet bakom kulisserna i den offentliga sektorn. Boken ger dig en logisk förklaring till att allt har blivit så mycket sämre i Sverige. Denna 204 sidiga bok, bekräftar dina egna tankar om eländet i dagens Sverige. Beställ den Nu!!!

Pris: 195:- (Inklusive porto) Postgiro: 23 45 65-0

Sverigedemokratisk
Ungdomstidning

Ung Front

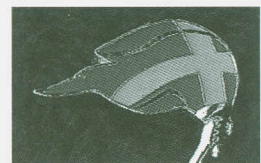
Nr 5 ute nu!

Innehåller: SDU i debatt mot Centerpartiets ungdomsförbund, nationalismens förutsättningar, vad händer med demokratin och vad binder samman en kultur?

Pris: 20 kronor.

Postgiro: 649 36 00-8.

*Nu har den kommit:
SD-facklan som pin!*

*Sverigedemokraternas
partilogotype att sätta på rock-
slaget för dig som valt vår sida*

*Köp den Du också,
den kostar bara 20 kronor.*

I nästa nummer:

Tema försvaret

Skall hela Sverige försvaras, skall vi lämna norrlänningarna åt vargen, eller vad blir konsekvenserna av att Sverige skär ned på försvaret?

SD-Kuriren nr 34 kommer ut i vår